

מסכת כתובות דף טז.

• דף טו: משנה

האשה שנתארמלה או שנתגרשה	ותובעת כתובתה,
היא אומרת בתולה נשאתני	ותובעת מאתים,
והוא אומר ** לא כי אלא אלמנה נשאתיך	ואין לך אלא מנה, ושטר הכתובה אבד,
אם יש עדים על נישואיה שיצאת מבית אביה לבית בעלה	ראשה פרוע, היינו שיערה על כתיפיה, כך היו נוהגין
בהינמא (בגמ' מפרש) וראשה פרוע, כתובתה מאתים	להוציא את הבתולות מבית אביהם לבית החתונה
רבי יוחנן בן ברוקא אומר, אף חילוק קליות ראייה,	כשהשבולין לחין מייבשין אותן בתנור והן קליות,
שרגילין היו לחלק קליות להתינוקות בנישואי הבתולות	ומתוקין לעולם
** אנתגרשה קאי, ולאמנה היורשים אומרים לה אלמנה נשאך אבינו, ואין לך אלא מנה	

סימן שהיתה בתולה - אם יש עדים...	הינמא וראשה פרוע	חילוק קליות
ת"ק	✓	
ר' יוחנן בן ברוקא	✓	✓

• דף טו-טז: משנה (המשך)

ומודה רבי יהושע באומר לחבירו שדה זו של אביך היתה,	דזה אינו יודע שהיתה של אביו אלא על פיו של זה,
ולקחתיה הימנו, שהוא נאמן, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר,	ומה שאסר הרי התיר
ואם יש עדים שהיא של אביו, והוא אומר לקחתיה הימנו,	
אינו נאמן	

מסכת כתובות דף טז.

• גמרא

<p>ולא אמרינן הואיל ומספקא לן על יום נישואיה אם בתולה היתה אם בעולה, העמד אותה על חזקתה של קודם לכן, ומתחלה בתולה היתה</p>	<p>קושית הגמ' - טעמא דאיכא עדים שיצאת בהינומא, לכן כתובתה מאתים, הא ליכא עדים, בעל מהימן,</p>
<p>לימא סתמא דלא כרבן גמליאל, דאי ר"ג, הא אמר איהו מהימנא, דאזיל בתר חזקה דגופה?</p>	

• אפילו תימא רבן גמליאל...

משארסתני נאנסתי - ברי ושמא	האשה שנתארמלה - ברי וברי
<p>היא טוענת ברי לי משארסתני נאנסתי, והוא אינו טוען אלא שמא עד שלא ארסתיך, דהא אינו יודע מתי נאנסה</p>	<p>היא אומרת ברי לי שבתולה נשאתני והוא אומר לא כן אלא ברי לי דאלמנה נשאתיך</p>
<p>בברי ושמא אמר ר"ג שנאמנת, והעמד אותה על חזקתה של קודם לכן, ובתולה היתה בשעת האירוסין</p>	<p>בברי וברי לא אמר ר"ג שנאמנת **</p>
<p>** בה"א של הגמרא, אפילו באשה שנתארמלה דהוי ברי וברי, ה"א דר"ג אומר נאמנת, דכיון דרוב נשים בתולות נישאות, קרובה טענתה להיות אמת יותר משלו, וכברי ושמא דמיא</p>	

• הכי נמי מסתברא....

<p>הכי נמי מסתברא דרבן גמליאל מודה בה דבעל מהימן, מדקתני סיפא ומודה ר' יהושע....</p>
<p>אי אמרת בשלמא דהך רישא במודה ר"ג לר' יהושע ואמר אע"ג דפליגנא עלך דהיא נאמנת בברי ושמא שהיא טוענת טענת ברי משארסתני נאנסה, והוא טוען טענת שמא שנאנסה קודם האירוסין, מודינא לך בברי וברי כשהוא טוען טעמת ברי "לא כי אלא אלמנה נשאתיך", שאינה נאמנת בלא עדים</p>
<p>והסיפא באה לומר שמודה רבי יהושע לרבן גמליאל שאע"ג דפליגנא עלך במשארסתני נאנסתי, דאע"ג דאיכא למימר מגו של מוכת עץ, לא מהימנא, מודינא לך באומר לחבירו שדה זו של אביך היתה שנאמן במיגו דאי בעי שתיק</p>
<p>אלא אי אמרת כסברת המקשה דרבן גמליאל אינו מודה לרבי יהושע, ורישא לאו רבן גמליאל, אם כן, למי ר' יהושע מודה בסיפא, הא רישא לאו רבן גמליאל?</p>

• אין ראייה מסיפא דקתני ומודה ר' יהושע...

<p>דלעולם י"ל דרישא לאו רבן גמליאל, והא דקתני מודה א"מגו" קאי בפרק קמא דשם ר' יהושע אמר שאין האשה נאמנת בטענת מגו,</p>	<p>ועל זה אמר רבי יהושע כאן, דמודה לרבן גמליאל דנאמן במיגו היכא דיש מגו דאי בעי שתיק</p>
--	--

מסכת כתובות דף טז.

• אהייא...

<p>קושית הגמ' - אהייא איכא מגו דר' יהושע אומר אינה נאמנת, וכאן באשה שנתארמלה מודה שיש מגו דאי בעי שתיק?</p>			
1.	<p>אילימא אהא, היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה, ואמרה מאיש פלוני, וכהן הוא, ר"ג ור"א אומרים נאמנת, ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חייין, התם מאי מגו איכא? הרי כריסה בין שיניה ואינה יכולה לומר לא נבעלתי?</p>		
2.	<p>אלא אהא ראוה מדברת עם אחד, ואמרו לה מה טיבו של איש זה, ואמרה איש פלוני, וכהן הוא, ר"ג ור"א אומרים נאמנת, ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חייין, התם מאי מגו איכא? הניחא לזעירי דאמר מאי מדברת, נסתרה, מגו דאי בעי אמרה לא נבעלתי, וקאמרה נבעלתי, ולכשר נבעלתי, מהימנא, אלא לרב אסי דאמר מאי מדברת, נבעלתי, מאי מגו איכא?</p>		
3.	<p>ואלא אהא, היא אומרת מוכת עץ אני, והוא אומר לא כי, אלא דרוסת איש את, ר"ג ור"א אומרים נאמנת, ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חייין, התם מאי מגו איכא? בשלמא לרבי אלעזר דאמר במנה ולא כלום, דסבר ר"א מוכת עץ שלא הכיר בה, אינה יכולה לתובעו אלא מנה, והוא אומר דרוסת איש את ואין לך כלום, איכא מגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתיך, ואית לה מאתיים, וקאמרה מוכת עץ אני מעיקרא, ולא תבעה אלא מנה, מהימנא, אלא לרבי יוחנן דאמר במאתים ומנה, ליכא מידי בין תחתי למעיקרא, מאי מגו איכא?</p>		
4.	<p>אלא אהא, הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים, היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתפחה שדהו, והוא אומר לא כי, אלא עד שלא ארסתיך, ר"ג ור"א אומרים נאמנת, ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חייין, דמגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתיך דלא קא פסלה נפשה מכהונה, וקאמרה נאנסתי, דקא פסלה נפשה מכהונה, משום הכי קאמר ר"ג דמהימנא, וקאמר רבי יהושע לר"ג, בהאי מגו דהכא של אי בעי שתיק, מודינא לך, אבל במיגו דהתם של משארסתני נאנסתי, פליגנא עילווך,</p>		
	<table border="0"> <tr> <td> <p>אבל גבי לא מצא לה בתולים, שור שחוט לפניך, בתולים שלא מצא לה, הם הסיתוהו לבא לב"ד, ואע"פ שיש להשיב טענה טובה מזו, לא אמרינן מגו, דדלמא לא לא אסקה אדעתה, א"נ איערומי קא מערמא</p> </td> <td> <p>דהכא גבי שדה, אין שור שחוט לפניך שיעלה על לב בעליו לתבוע מי שחטו, כלומר, אם שתק זה, לא היו לו עוררים, הלכך אי לאו דדבר פשוט הוא שלקחה הימנו, לא היה אומר לו של אביך היתה, הלכך אמרינן מגו</p> </td> </tr> </table>	<p>אבל גבי לא מצא לה בתולים, שור שחוט לפניך, בתולים שלא מצא לה, הם הסיתוהו לבא לב"ד, ואע"פ שיש להשיב טענה טובה מזו, לא אמרינן מגו, דדלמא לא לא אסקה אדעתה, א"נ איערומי קא מערמא</p>	<p>דהכא גבי שדה, אין שור שחוט לפניך שיעלה על לב בעליו לתבוע מי שחטו, כלומר, אם שתק זה, לא היו לו עוררים, הלכך אי לאו דדבר פשוט הוא שלקחה הימנו, לא היה אומר לו של אביך היתה, הלכך אמרינן מגו</p>
<p>אבל גבי לא מצא לה בתולים, שור שחוט לפניך, בתולים שלא מצא לה, הם הסיתוהו לבא לב"ד, ואע"פ שיש להשיב טענה טובה מזו, לא אמרינן מגו, דדלמא לא לא אסקה אדעתה, א"נ איערומי קא מערמא</p>	<p>דהכא גבי שדה, אין שור שחוט לפניך שיעלה על לב בעליו לתבוע מי שחטו, כלומר, אם שתק זה, לא היו לו עוררים, הלכך אי לאו דדבר פשוט הוא שלקחה הימנו, לא היה אומר לו של אביך היתה, הלכך אמרינן מגו</p>		

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website),
or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.